SENINEC

Ministrul Apărării Naţionale, Ioan Mircea Paşcu, a participat la bilanţul Statului Major al Forţelor Aeriene

Fete în uniformă, la cursul de subofiţeri

GINGĂŞIE, RÂVNĂ, MATURITATE pagina 4

APROAPE TOTUL DESPRE REFORMA FORŢELOR AERIENE pagina 2

CADET-LA ŞCOALA AMERICANĂ pagina 6

Eveniment artistic la Cercul Militar Naţional

Expoziţia pictorului Valentin Tănase pagina 7

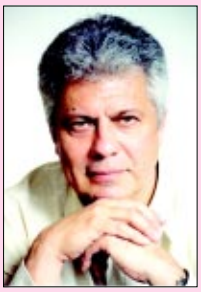

Cabana Aviatorilor are viitor! pagina 8

CORNER STONE 2003

Începând cu jumătatea lunii mai, timp de două luni, în Dobrogea se desfăşoară, în premieră pentru România, exerciţiul multinaţional de geniu CORNER STONE 2003.

La exerciţiu participă forţe şi mijloace din Albania, Bulgaria, Grecia, Macedonia, România, Statele Unite ale Americii şi Turcia.

Comandamentul exerciţiului este dispus în clădirea ce va găzdui, în curând, comandamentul Brigăzii Multinaţionale de Geniu (SEEBRIG). Subunităţile lucrătoare sunt cazate în apropierea locurilor în care îşi vor desfăşura activitatea. Concepţia exerciţiului prevede ca resursele financiare asigurate de partea română şi americană să fie destinate executării unor lucrări pentru obiective militare şi în folosul societăţii civile. Concret, resursele financiare asigurate de partea română vor servi la executarea de amenajări rutiere în Poligonul Capu Midia şi lucrări specifice aviaţiei, constând în platforme pentru aeronave, în Baza Aeriană Mihail Kogălniceanu. Partea americană, prin resursele asigurate, va executa lucrări pentru dispunerea, parcarea şi operarea unor aeronave de capacitate mare, iar în folosul societăţii civile, în comuna Corbu, va construi un corp nou de şcoală, cu două clase, grupuri sociale şi alte facilităţi, concomitent cu repararea şi modernizarea şcolii existente.

Statul Major al Forţelor Aeriene participă la CORNER STONE 2003 cu un detaşament format din 180 de militari (incluşi în comandamentul exerciţiului, în două subunităţi de geniu lucrătoare, poliţie militară, asistenţă medicală, în grupul de sprijin) care au la dispoziţie 26 mijloace de geniu şi auto. Subunităţile de geniu lucrătoare îşi vor desfăşura activităţile în Poligonul Capu Midia şi în Baza Aeriană Mihail Kogălniceanu, fiind comandate de locotenentul Ştefănel Giuhat, respectiv sublocotenentul Mihai Drăgoi. Volumul lucrărilor planificate a se executa de partea română cuprinde 3.000 tone de material de carieră şi balastieră şi 2.000 metri cubi de betoane de clase diferite. Subunităţile sunt înzestrate cu aparate de măsură şi control topogeodezice de înaltă performanţă, absolut necesare asigurării unui înalt nivel calitativ lucrărilor.

Colonelul Titi Muzaş ne-a precizat că "participarea la acest exerciţiu va însemna, în primul rând, verificarea capacităţii de intervenţie şi lucrative a subunităţilor din Brigada Multinaţională de Geniu. Totodată, ne va oferi posibilitatea cunoaşterii tehnicii şi metodelor de lucru ale geniştilor din alte ţări, aplicării procedurilor de lucru pe linie logistică într-un mod unitar, punerii în practică a unor măsuri de asigurare de luptă care vizează paza şi apărarea dispozitivelor ce vor fi ocupate de trupele implicate în exerciţiu, potrivit standardelor NATO, şi, nu în ultimul rând, a realizării unor importante lucrări, care rămân în exploatarea noastră". **(C.P.)**

Publicaţie editată de Statul Major al Forţelor Aeriene

Nr. 8 (60) • MAI – 2003

APROAPE TOTUL DESPRE REFORMA FORȚELOR AERIENE

– interviu cu comandorul Marcel Stoian –

În anii care au trecut de când a început reforma în Armata Română, ne-am convins cu toții că acest proces este pe cât de îndelungat, pe atât de complicat. Complicat și chiar contradictoriu. Într-o discuție cu **comandorul Marcel Stoian, șef de secție în Statul Major al Forțelor Aeriene**, am încercat să lămurim ce a însemnat, ce înseamnă reforma din perspectiva structurii pe care o conduce.

– Domnule comandor, vă propun să începem discuția noastră cu o scurtă... istorie a reformei în Forțele Aeriene.

– Cred că putem vorbi de patru etape distincte ale acestui proces.

Prima ar începe în 1990 și s-ar încheia în 1993. În acest timp, cele două comandamente, al aviației și al apărării antiaeriene a teritoriului, au efectuat îmbunătățiri organizatorice în cadrul structurilor subordonate.

Între 1994 și 1997 are loc procesul de unificare a Comandamentului Aviației și Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului. Un fenomen pe cât de complex, pe atât de delicat, dar au existat suficientă pricepere, suficientă înțelepciune, încât lucrurile să evolueze în limite normale.

După 1997 și până în 2000 s-a impus o serie de operațiuni de perfecționare a structurilor nou apărute după unificare. În paralel, s-au efectuat studii serioase, ample referitoare la reorganizarea Forțelor Aeriene într-o concepție nouă, adaptată noilor exigențe și care să realizeze condițiile necesare interoperabilizării structurilor noastre cu cele din țările NATO.

Perioada 2001–2003 este cea mai dinamică, cea mai profundă, cu desființări de unități, cu restructurări și resubordonări.

Vreau să fac o precizare: această etapizare este una personală, de lucru, nu are pretenția că este și una corectă din toate punctele de vedere.

– Eu cred că este foarte bună. Până mai apare una "mergem" cu aceasta. Mai ales că a fost făcută de un expert în domeniu. Iar în legătură cu acest fapt, vă rog să prezentați, pe scurt, obiectul activității secției pe care o conduceți.

– Activitatea prioritară a secției noastre este aceea a elaborării proiectelor statelor de organizare pentru toate structurile din Forțele Aeriene. La fel, ne revin sarcini deosebit de importante în zona asigurării tehnico-materiale, a constituirii, repartiției și folosirii stocurilor, precum și în activitatea de rechiziții.

– Așadar, domenii foarte ample, pentru gestionarea cărora este nevoie de o muncă intensă, de o activitate de mare complexitate și diversitate. Presupun că aveți o echipă formată din oameni de valoare. Cine sunt aceștia?

–Aveți dreptate. Întregul personal se implică eficient, cu profesionalism în rezolvarea problemelor. De aceea este și dificil să fac nominalizări, apare pericolul să nedreptățesc pe cineva. Totuși, voi menționa pe colonelul Ion Gătej, pe maiorii Marian Onofrievici, Gheorghe Arsene, Marian Antonache, pe plutonierul-major Constantin Mitruț, pe salariata civilă Stela Gavotă. Iar exemplele ar putea continua.

– Domnule comandor, în preocupările dumneavoastră de serviciu intră și problemele de rechiziții. De regulă, până mai ieri, aceste domenii erau tabu. Cum stau lucrurile astăzi, mai ales din perspectiva atribuțiunilor ce vă revin?

– Expresia cea mai cuprinzătoare privind acest domeniu este aceea de limpezire a problemelor. Cadrul normativ în care ne mișcăm acum este mai suplu, mai coerent, ține seama de realități. Eliminarea unor elemente anacronice din algoritmul anterior conduce la relații, la raporturi clare între agenții economici și structurile cu atribuții privind rechizițiile de bunuri și servicii și, de aici, la optimizarea planificării, a gestionării acestei activități.

În condițiile reducerii efectivelor la pace, activitatea secției noastre a căpătat alte dimensiuni, alte valențe. Sigur, rămâne o activitate complexă, de importanță majoră, căreia îi acordăm toată atenția necesară.

Folosirea calculatoarelor în pregătirea și desfășurarea mobilizării conferă rigoare și ritm, ceea ce conduce la reducerea timpului necesar pentru o operațiune sau alta și chiar a numărului de persoane cu atribuțiuni în domeniu.

Noua realitate ne oferă variante de lucru mai numeroase, cu beneficii evidente. Iată, de pildă, militarii angajați pe bază de contract îndeplinesc acum o serie de funcții care erau "repartizate" fără discuție cadrelor, ceea ce era în detrimentul executării misiunilor de luptă.

– Să înțeleg, domnule comandor, că la vreme de reformă, de restructurare, compartimentul dumneavoastră a fost un fel de precursor, de înainte mergător?

– Nu vreau să exagerez în nici un fel, dar, tehnic vorbind, în cele mai multe dintre cazuri misiunea noastră a fost să parcurgem zone cu totul și cu totul noi, în care să ținem cont de condiții restrictive și chiar contradictorii. De pildă, în proiecția unei noi structuri, indiferent de dimensiunile ei, trebuie să ții seama de piramida gradelor, de raportul ofițeri–subofițeri, de diminuarea funcțiilor de militar în termen și creșterea numărului celor ce urmează a fi încadrate de militari angajați pe bază de contract. Dar nu poți ignora situația de fapt, cererile celor ce vor comanda structura, sfaturile celor de la eșaloanele superioare, experiențele anterioare sau opțiunile șefilor direcți.

Pericolele sunt mari fiindcă o dată adoptată o soluție, sub presiunea timpului și a cascadei de exigențe, de așteptări, eventualele greșeli vor fi greu de corectat. De aici și necesitatea unui autocontrol permanent, a lucrului responsabil, de acuratețe și probitate profesională.

– Care ar fi problemele mari cu care vă confruntați cel mai frecvent?

– Una dintre aceste probleme este, așa cum am mai spus, timpul. În ideea că mai mereu avem mult de lucru pe segmente de timp foarte mici. Alta ar fi aceea că reforma a trecut și peste structura noastră. Astfel, o parte din oamenii foarte bine pregătiți, cu experiență în domeniu, au trecut în rezervă, iar formarea celor care să le ia locul și de drept, dar și de fapt, este de durată, specificul secției noastre fiind unul aparte. Și între atâtea altele, mai mult sau mai puțin importante, vreau să menționez ceva care m-a surprins în ultima vreme: o implicare insuficient adecvată procesului de reformă din partea unora dintre factorii responsabili din structurile pe care le-am reproiectat.

– O satisfacție?

– Aceea că, la această oră, în categoria noastră de forțe armate funcționează în proporție de 70-75 la sută structuri noi. Structuri la a căror proiecție am contribuit și noi.

Interviu realizat de
DUMITRU AMARIEI

SIGURANȚA ZBORULUI

❒ considerente teoretico-științifice și metodologice ❒

Orice discuție privind siguranța zborului implică înțelegerea a ceea ce reprezintă aceasta. În nici un caz un fapt. Siguranța zborului este o stare. Este o caracteristică, un atribut al desfășurărilor procesuale din interiorul sistemului aviatic. Este o variabilă determinată multifactorial de interdependentele dintre elementele sistemului.

Siguranța zborului nu poate fi măsurată numai pe baza evaluării "stării tehnicii", căci acea tehnică implică niște instrucțiuni de operare.

De asemenea, nici acestea nu pot fi un indicator definitoriu, deoarece orice S.O.P. (Standard Operational Procedure) este conceput și aplicat de oameni. Care oameni, la rândul lor, sunt mai bine sau mai slab pregătiți, mai mult sau mai puțin motivați să lucreze singuri sau în echipă, mai odihniți sau mai obosiți etc.

Astfel, starea de siguranță a zborului este optimă când elementele amintinte anterior se îmbină armonios, și este deficitară atunci când, la diferite niveluri, apar erori conceptuale, tehnice sau de comunicare.

Practic, singura modalitate de a evalua siguranța zborului este de a cuantifica și însuma numărul "erorilor", nivelul siguranței fiind invers proporțional cu numărul acestora.

Pornind de la aceste considerente, s-ar putea trage concluzia că misiunea Secției Securitate Zbor ar fi doar contabilizarea statistică a numărului erorilor – al evenimentelor – legate de zbor, apărute pe timpul activităților din bazele aeriene.

Nimic mai fals. În virtutea îndeplinirii strategiei Statului Major al Forțelor Aeriene privind activitatea de zbor, misiunea prioritară a Secției este **prevenirea evenimentelor de aviație.**

Iar pentru a preveni, trebuie să cunoști. Dar ce este cunoscut?

Pe de o parte, lanțul cauzal al faptelor și stărilor care au generat unul sau mai multe evenimente de aviație asemănătoare. Iar o dată identificați factorii contribuitori, se pot elabora recomandările necesare privind modificările sistemice necesare înlăturării cauzelor care le-au produs.

Pe de altă parte, simpla investigare "post factum" nu este suficientă. Avem deja o bază de date impresionantă, beneficiind de cunoașterea teoretică a modelelor explicative ale evenimentelor, pentru a putea elabora un model predictiv nu mai este nevoie dcât de o cunoaștere "pro-activă".

Astfel, la nivelul Secției, în sensul solicitat de conducerea Statului Major al Forțelor Aeriene, a fost planificat și se desfășoară un program de cunoaștere a "stărilor" – o radiografiere a bazelor aeriene – așa cum sunt ele, cu bune, cu rele, cu tradiții și speranțe.

Este evident scopul unei astfel de "fotografii": identificarea și diagnosticarea factorilor de risc ce pot influența în sens negativ cursivitatea, normalitatea și eficiența activităților.

Această activitate urmărește trei dimensiuni. Prima este cea **"culturalizantă"/educațională**. În acest sens, în toate unitățile, gheața "s-a spart" prin oferirea de informații către personalul aeronautic și de comandă. Acestea au cuprins concepte și metodologii privind siguranța zborului elaborate în cadrul Secției sau acumulate în urma participării la o serie de activități internaționale, precum și analize statistice și calitate privind nivelul de siguranță a zborului în anul 2002, și, prin extensie, în ultimii 11, 22 și, respectiv, 33 de ani.

A doua dimensiune poate fi denumită **"porți deschise comunicării"**. Ideea de bază este aceea că experiența personală sau metodica se transmit cel mai bine pe calea dialogului, a dezbaterilor care să cuprindă diversitate de idei, a descrierilor cu înaltă încărcătură afectivă și cognitivă. Totodată, prin munca de grup, se identifică factorii de risc primari și, astfel, corectați pe loc sau prin elaborarea ulterioară a unor recomandări.

Cea de-a treia dimensiune este **diagnostică**. Deși aparent pot fi confundate cu "un control de îndrumare", activitățile specifice acestei dimensiuni au un rol constatativ, și nu unul punitiv. Evaluarea fiabilității stării tehnicii, evaluarea validității metodicii și metodelor teoretice în vederea pregătirii pentru lupta în zbor nu s-au făcut în scop de a reproșa cuiva anumite deficiențe, ci în scopul cunoașterii în vederea remedierii a acelor stări disfuncționale care pot genera, prin implicațiile lor, evenimente de zbor.

Un caracter aparte și cu tentă de noutate o reprezintă diagnosticarea psiho-socială a grupurilor umane, cu referire directă la personalul navigant.

Este un fapt la ordinea zilei că piloții susțin o testare psihologică în cadrul expertizei medicale periodice efectuate în vederea menținerii calității de personal navigant. Și așa stând lucrurile, s-ar putea pune întrebarea: "Atunci de ce niște teste în plus?"

Specificul acestor evaluări este cel mai bine reprezentat prin următorul exemplu: rezultatul evaluării performanței și randamentului unui individ ce pedalează o bicicletă medicinală, în barocameră, la înălțimea de 8.000 metri este altceva decât rezultatul evaluării performanței și randamentului aceluiași individ înhămat la o sanie, împreună cu alți cinci-șase colegi, încercând să urce muntele Everest, precum și cu totul și cu totul altceva decât rezultatul performanțelor echipelor **optime** puse să realizeze o sarcină.

Cunoașterea relațiilor interumane din echipele de lucru, a motivației, coeziunii și disponibilității acestora de a face față sarcinilor, a factorilor ce pot influența "climatul psihologic de grup" ne dă informații deosebit de prețioase în evaluarea a ceea ce, în general, se denumește "factorul uman al siguranței zborului".

Acest program s-a desfășurat până acum în patru baze aeriene (Fetești, Titu, Timișoara și Câmpia Turzii) și va continua să se extindă și în celelalte.

Informațiile colectate vor fi analizate primar, în sensul cunoașterii fiecăreia, și, secundar, în sensul stabilirii "genului proxim și diferenței specifice".

În timp, această analiză secundară sperăm să se constituie într-un nou punct de plecare pentru cunoașterea teoretico-științifică și metodologică a siguranței zborului, adaptată realităților Forțelor Aeriene ale României și care să permită o mai bună gestionare a proceselor sistemice ce au ca rezultat activitatea de zbor.

Căpitan-comandor
NICOLAE JIANU

ARMATA ROMÂNIEI – PE COORDONATELE INTEGRĂRII EURO-ATLANTICE

❒ Eforturi intense în interior, aprecieri unanime în exterior ❒

La circa şase luni de la istoricul summit de la Praga, în cadrul căruia România şi alte şase state europene au primit invitaţia oficială de aderare la NATO, ţara noastră are suficiente motive şi argumente pentru a spera în primirea **de jure** şi **de facto** în Organizaţia Tratatului Nord-Atlantic, în luna mai 2004, când se va încheia ciclul procedural de ratificare a extinderii Alianţei de către parlamentele celor 19 state membre ale NATO. Recentul vot din Senatul american, favorabil ratificării aderării celor şapte noi membri, ca şi demersul preşedintelui SUA, George W. Bush, de a se întâlni, la Casa Albă, cu liderii diplomaţiilor din ţările invitate să adere la Alianţă confirmă că România se află pe drumul cel bun, că se bucură de sprijinul multilateral al Statelor Unite, ca urmare a angajării şi participării ferme la campania antiteroristă, la operaţiile de menţinere a păcii în diferite zone geografice ale Terrei.

Iar rolul şi contribuţia celor înrolaţi sub Drapelul Tricolor la câştigarea acestei poziţii, la înfăptuirea obiectivelor de parteneriat stabilite pentru ţara noastră sunt unanim apreciate atât pe plan intern, cât şi internaţional. Într-adevăr, situarea statornică a României de partea aliaţilor, contribuţia ei de substanţă la eforturile comunităţii internaţionale pentru asigurarea stabilităţii şi eliminarea terorismului internaţional sunt recunoscute şi elogiate cvasiunanim de principalele puteri şi organisme internaţionale. Ca să dăm doar două exemple, vom menţiona scrisoarea de mulţumire adresată de preşedintele american, George W. Bush, preşedintelui român, Ion Iliescu, pentru angajarea fermă a ţării noastre în războiul din Irak, şi discursul laudativ al şefului diplomaţiei americane, Collin Powell, la adresa participării României pe fronturile antiteroriste şi de menţinere a păcii.

Angajată ferm în amplul proces naţional de integrare în NATO, Armata României a făcut şi face eforturi considerabile pentru finalizarea reformei structurale, pentru implementarea obiectivelor de parteneriat, pentru sporirea interoperabilităţii forţelor nominalizate să participe la operaţii PfP, de apărare colectivă şi la misiuni în afara graniţelor ţării. Sintetizând aceste realizări, recentul bilanţ al Statului Major General şi bilanţurile categoriilor de forţe ale armatei au conturat tabloul real, actual al Armatei României în drumul ei spre structurile euro-atlantice.

Astfel, obiectivul fundamental al reformei este în plină desfăşurare şi realizare: constituirea unei forţe robuste, suple şi flexibile, cu o pregătire pentru luptă solidă şi posibilităţi reale de dislocare şi susţinere în teren, care să răspundă atât cerinţelor de apărare naţională, cât şi celor de participare la apărarea colectivă, în strânsă corelaţie cu posibilele ameninţări şi cu resursele materiale şi financiare aflate la dispoziţie. Principalele accente în Ciclul III MAP vizează: ■ restructurarea şi operaţionalizarea forţelor ■ compatibilitatea cu structurile NATO ■ participarea la activităţi PfP, la operaţiuni PfP conduse de NATO şi în cadrul structurilor militare internaţionale ■ managementul resurselor umane ■ reforma sistemului de învăţământ militar ■ planificarea apărării ■ managementul spaţiului aerian ■ sisteme de comunicaţii şi informatică ■ logistică şi infrastructură. Din cele 84 de obiective de parteneriat angajate voluntar de România până în 2007, în prezent sunt îndeplinite mai mult de 40. Forţa Obiectiv 2007 a fost deja conturată, ca efective şi misiuni, şi se află în curs de operaţionalizare cele trei categorii de forţe armate – Forţele Terestre, Forţele Aeriene şi Forţele Navale. Este, de asemenea, riguros planificată, restructurarea marilor unităţi şi unităţilor din Armata României.

Un argument deosebit de puternic în favoarea integrării **de facto** şi **de jure** a României în NATO îl reprezintă participarea remarcabilă a armatei române la operaţii în afara teritoriului naţional. La această dată, ţara noastră are 1.276 de militari în diferite teatre de operaţii şi are pregătiţi 2.076 de militari pentru a îndeplini misiuni în afara teritoriului naţional. În spaţiul **ex-iugoslav** acţionează 738 de militari români, repartizaţi astfel: în **SFOR**: Detaşamentul Naţional "BOSNIA" (68 militari); Detaşamentul "OLANDA" – împreună cu militari olandezi (38 militari români); o Celulă Naţională de Informaţii (5 militari); personal de stat major în Comandamentul SFOR (6 ofiţeri); în **KFOR**: o Companie de Infanterie, integrată în Brigada Multinaţională "VEST" şi în Detaşamentul "ITALCON" (68 de militari); o Companie de Infanterie în cadrul Detaşamentului de luptă aflat sub comandă belgiană (89 militari); un Pluton Control Trafic Rutier, integrat în contingentul grec (25 militari); 16 ofiţeri şi subofiţeri de stat major în Comandamentul KFOR; o Celulă Naţională de Informaţii (5 militari); Rezerva Strategică SFOR/KFOR (un Batalion de Infanterie cu 400 de militari, care se pot desfăşura în dispozitiv în termen de 14 zile de la primirea solicitării).

În zona **Afganistan/Golful Persic** acţionează 538 de militari: în cadrul Operaţiunii "FINGAL" (Afganistan) – un Pluton de Poliţie Militară (25 militari), 3 ofiţeri de legătură, 6 ofiţeri de stat major, o aeronavă "C-130 Hercules" (încadrată cu 14 militari de la Baza 90 Transport Aerian); în cadrul Operaţiunii "ENDURING FREEDOM" (Afganistan) – 3 ofiţeri de legătură, un ofiţer în Grupul Combinat de Planificare, un Batalion de Infanterie (405 militari), 6 ofiţeri de stat major în cadrul CJTF Bagram şi 3 ofiţeri de stat major în cadrul CJTF Hoa. De asemenea, România are 2 ofiţeri în Comandamentul de Coordonare a Coaliţiei pentru Dezarmarea Irakului şi 70 de militari în cadrul Companiei NBC din Kuweit.

Un total de 43 de militari români activează ca observatori ONU sau OSCE, astfel: 2 monitori în Georgia; 26 de observatori în Congo; 8 observatori în Etiopia/Eritreea; un observator şi un monitor în Kosovo; 4 monitori în Macedonia; un ofiţer special în Angola. În afară de aceştia, încă 365 de militari români sunt pregătiţi să intervină, la cerere, fie în spaţiul ex-iugoslav, fie în Orientul Mijlociu. În plus, 42 de militari români sunt angajaţi în diferite misiuni ONU de menţinere a păcii (26 la MONUC; 8 la UNMEE; 6 la UNIKOM; unul la UNOA şi unul la UNMIK).

Acestea sunt, pe scurt, argumentele României, din perspectiva armatei sale, în campania ei de integrare în NATO. Să sperăm că vor fi suficiente ca, peste un an, speranţa să devină fapt împlinit şi ţara noastră să devină membru deplin al Alianţei Nord-Atlantice.

Pagină realizată de colonel (r)
NICOLAE RADU

MONDO MILITARE

TESTE CU RACHETE. Potrivit postului italian de televiziune **RAIUNO**, Forţele Aeriene ale Indiei au testat cu succes o rachetă cu rază scurtă de acţiune de tipul "PRITHVI". Racheta are o "bătaie" de 175 kilometri şi a fost lansată de pe o rampă mobilă, instalată în silozul din statul Orissa. La scurt timp după acest eveniment, Forţele Aeriene ale Pakistanului au testat, în replică, racheta cu rază scurtă de acţiune (210 kilometri) "Abdali". Rachetele recent testate pot transporta la ţintă atât încărcături convenţionale, cât şi nucleare.

MODERNIZARE. Din Varşovia, agenţia de presă **REUTERS** transmite că, recent, Guvernul Poloniei a aprobat semnarea unui contract privind achiziţionarea a 46 de avioane militare de tipul "F-16", de fabricaţie americană, a căror contravaloare însumează 3,5 miliarde de dolari. Aceasta este cea mai mare tranzacţie de tehnică militară efectuată de Armata Poloniei şi ea face parte dintr-un amplu program de modernizare a parcului de avioane militare.

SATELIŢI MILITARI. După cum informează agenţiile de ştiri **FRANCE PRESSE** şi **ASSOCIATED PRESS**, Japonia a lansat pe orbită doi sateliţi militari, a căror principală misiune este supravegherea bazelor militare şi a instalaţiilor de lansare a rachetelor din Coreea de Nord. Lansarea s-a realizat cu ajutorul unei rachete de tipul "H-2A", iar înscrierea pe orbită s-a făcut la 30 de secunde de la desprinderea de sol. Programul spaţial nipon a fost iniţiat după evenimentele din 1998, când o rachetă nord-coreeană a survolat spaţiul aerian al Japoniei şi a căzut în Oceanul Pacific.

NOI DOTĂRI. Agenţia de presă **ITAR-TASS** a făcut cunoscut că, zilele trecute, compania aeriană rusă "ILIUSIN" a anunţat finalizarea programului de realizare şi testare a aeronavei militare de transport "IL-76 MF". Acest nou tip de avion reprezintă o versiune modernizată a aeronavei "IL-76", având o cabină mai spaţioasă, o avionică îmbunătăţită şi spaţiu-cargo extins. Producţia de serie a acestui aparat a început la 1 mai 2003, avioanele respective intrând deja în înzestrarea Forţelor Aeriene Militare ale Federaţiei Ruse. În paralel, compania "ILIUSIN" a început lucrările de modernizare a aeronavelor de transport de tipul "IL-76", în sensul dotării acestora cu un motor mai performant ("PS-90"). Forţele Aeriene au mai comandat proiectarea şi construirea unui avion militar de transport uşor ("IL-11"). Compania "ILIUSIN" pregăteşte, de asemenea, lansarea pe piaţa rusă a avionului de transport "IL-96-300", echipat cu sisteme de navigaţie şi comunicaţie moderne, aparatul fiind deja testat în zbor.

ACHIZIŢIE. La Ankara a fost semnat, la nivelul Ministerului turc al Apărării, un contract cu compania americană "BOEING" privind achiziţionarea de către Forţele Aeriene Militare ale Turciei a patru aeronave de tipul "AWACS B737". Contractul permite Turciei să opteze pentru achiziţionarea a încă două aparate de acest tip, dacă va fi mulţumită de performanţele aeronavelor respective. Prima livrare va fi făcută la patru ani după intrarea în vigoare a acordului – precizează agenţia de presă **REUTERS**.

INAUGURARE. Reluând o ştire oficială, agenţia **BTA** relatează că a fost inaugurat noul sistem de control aerian din cadrul Forţelor Aeriene ale Bulgariei. Evenimentul a avut loc la baza aeriană Graf Ignatievo, din sudul ţării. Prin această dotare, baza Graf Ignatievo îndeplineşte toate condiţiile de interoperabilitate cu Forţele Aeriene aparţinând statelor membre ale Alianţei Nord Atlantice şi este una dintre cele mai moderne din zona Balcanilor. Sunt, de asemenea, în curs de modernizare baza aeriană Kroumovo şi aeroporturile militare Bezmer şi Kamentes.

ACCIDENTE AVIATICE

❑ **ELICOPTER "Mi-24" (FEDERAŢIA RUSĂ).** Într-o zonă muntoasă din Cecenia a fost descoperit unul din cele două elicoptere militare ruseşti de tipul "Mi-24", dispărute în luna martie a.c. Potrivit **VOCII RUSIEI**, care a difuzat ştirea, în elicopter se aflau mai mulţi militari, care şi-au pierdut viaţa în catastrofă. Se crede că aparatul a fost doborât de rebelii ceceni.

❑ **AVION DE LUPTĂ "MiG-23" (INDIA).** După cum informează, din New Delhi, agenţia **FRANCE PRESSE**, un avion de luptă de tipul "MiG-23", aparţinând Forţelor Aeriene Militare ale Indiei, s-a prăbuşit în timpul unui zbor de antrenament, într-o zonă locuită din sudul ţării, în apropierea bazei aeriene Halwara, din districtul Ludhiana. Pilotul a reuşit să se catapulteze, însă trei persoane de la sol au fost lovite şi şi-au pierdut viaţa.

❑ **ELICOPTER "UH-60 BLACK HAWK" (SUA).** Potrivit agenţiei **ASSOCIATED PRESS**, un elicopter militar de tipul "UH-60 BLACK HAWK", aparţinând Forţelor Terestre Americane, s-a prăbuşit la Fort Drum, din statul New York. După cum a specificat purtătorul de cuvânt al Diviziei X Vânători de munte, în elicopter se aflau 13 persoane, echipele de salvare identificând doi supravieţuitori. Nu se cunosc încă împrejurările şi cauzele catastrofei.

Fete în uniformă, la cursul de subofiţeri

GINGĂŞIE, RÂVNĂ, MATURITATE

■ Pulsul tinereţii şi maturităţii ■ Eforturi lăudabile spre ascensiunea profesională ■ La instrucţia de front şi instrucţia focului – la fel de pricepute ca şi bărbaţii ■ Un câştig de nota zece pentru viitoarea profesie ■ Privind spre viitor cu mândrie...

Totul – ca la carte

Dovadă certă că atenţia conducerii armatei este concentrată într-o mare măsură asupra corpului subofiţerilor este şi Cursul de pregătire pe filieră indirectă ce se desfăşoară de un timp, cu bune rezultate, în structuri

ale Statului Major al Forţelor Aeriene. Fete, una şi una – am putea spune, cu dorinţa de a deveni cadre militare, selecţionate în urma unor testări exigente, din care n-au lipsit examene de profil, dar şi de cunoaştere a limbii engleze, cu un anumit stagiu ca salariate civile, dar şi intrate de puţin timp în... frontul personalului aeronautic, compun detaşamentul elevelor în uniformă despre care consemnăm aceste rânduri.

Este deja a treia serie care parcurge cursul. După încheierea cu brio a primului modul, cel de pregătire militară generală, acum sunt în plin proces de instruire pe probleme de specialitate, la capătul căruia vor susţine examenul de absolvire.

Domnul general de brigadă Laurenţiu Maftei, locţiitorul comandantului Comandamentului Operaţional Aerian Principal, ne-a prezentat rolul şi importanţa cursului, derularea etapelor de instruire a fetelor, finalitatea acestei acţiuni. Procesul de învăţământ are un mare grad de concentrare pe aspecte concrete, de maximă importanţă pentru viitoarea profesie şi se desfăşoară într-un timp mai scurt decât pe alte filiere. Accentul se pune, în special, pe însuşirea lucrului direct la aparatura sistemului ASOC, pe care urmează să-şi desfăşoare activitatea. Înţelegem că perioada de formare profesională nu se va încheia o dată cu absolvirea, ci va fi continuată în comandamente, în bazele aeriene, în vederea dezvoltării abilităţilor profesionale. În acest sens, se pregătesc şi instructorii, care vor conduce pregătirea, asigurând echipamentele şi aparatura necesare, actualizând planurile didactice.

Pe baza concluziilor desprinse de la celelalte două serii, a practicii câştigate în timp, lectorii îşi îmbunătăţesc şi ei "din mers" metodele.

Maiorul inginer Alexandru Ştefan Petricean, titularul cursului "Cunoaşterea şi întrebuinţarea sistemului ASOC" ne asigură că totul se desfăşoară gradual, pe baza noutăţilor în materie. S-a îmbunătăţit şi fondul didactic. Cursul se predă după manualul elaborat de firma Lockheed Martin, în februarie 2003. Laudă râvna şi interesul fetelor, dornice să ajungă la rezultatele cerute în timpul relativ scurt aflat la dispoziţie. A trecut vremea în care procesul era lent, organizat parcă astfel încât să nu obosească prea mult participanţii. Timpul nu mai are răbdare. Solicitările sunt maxime. Capacitatea de efort este supusă la probe mai aspre, pe măsura cerinţelor. Într-un fel, seria aceasta se confruntă cu o situaţie mai complicată. Majoritatea cursantelor din seriile anterioare lucraseră ca operatoare pe sistemul ASOC, ştiau cum funcţionează, aveau experienţa a doi-trei ani. În seria actuală, puţine dintre fete au avut vreme să se obişnuiască întrucâtva cu noul sistem, cele mai multe fiind deprinse cu sistemul manual. Or, de la unul la celălalt, diferenţa este mare, însuşirea cunoştinţelor şi deprinderilor cere timp, atenţie şi concentrare maxime, disponibilităţi intelectuale... operative. Se află, şi cel de la catedră, şi cele din bănci, sub presiunea timpului, a rigurozităţii şi preciziei însuşirii şi efectuării lucrărilor.

Despre intensitatea muncii ne relatează şi **căpitan-comandorul Florin Maniga**. Materia este densă, ritmul de studiu este adesea copleşitor. De multe ori, studiul se prelungeşte şi după terminarea orelor de program. Cursantelor li se asigură toate condiţiile pentru însuşirea integrală a cunoştinţelor de care vor avea nevoie la posturile ce li se vor încredinţa.

Despre dorinţa lor de autodepăşire ne-a vorbit şi **locotenent-comandorul Ionel Gruia**, lector la cursul "Întrebuinţarea în acţiunile militare a structurilor din Forţele Aeriene". Am aflat astfel că fetele sunt foarte interesate să cunoască date şi elemente despre locul, rolul şi importanţa Forţelor Aeriene, despre misiunile şi structura acestora, cât şi despre tot ce înseamnă poliţia aeriană, stările de pregătire pentru luptă, amenajarea şi utilizarea punctelor de comandă, lucrul în cadrul acestora, despre probleme de protecţie etc. Sunt curioase, receptive, cer material bibliografic suplimentar. În cadrul seminarului s-au descurcat foarte bine. Ne sunt dictate şi câteva nume: **Dana Bozeşan, Lucia Pârlog, Cătălina Irimia, Lucia Giura, Tana Rizea Matei, Daniela Marta, Rodica Chiriţă, Mona Demostene.**

"Ceea ce mi-am dorit dintotdeauna"

Cum fetele au absolvit, recent, modulul de pregătire militară generală, amintirile lor despre ce şi cum a fost sunt foarte proaspete.

Lidia Ioniţă este operatoare de cinci ani. La instrucţia de front, n-a pregetat să înveţe mişcările mai iute şi cu mai multă temeinicie decât un bărbat. A avut oarece emoţii când a pus mâna pe pistolul mitralieră, mai ales în poligon, dar când a trecut la pistol parcă s-a obişnuit dintr-o dată. Impactul psihologic a fost depăşit ca prin minune. Ar vrea să execute cât mai des şedinţe de tragere în poligon. A devenit mai sigură pe ea, mai hotărâtă. Abia aşteaptă să lucreze din nou în sistem. Evident, la un alt nivel. Vede altfel activitatea de specialitate decât până acum. Dacă pentru instrucţia generală a mai ajutat-o fratele ei, Florin Stan, militar angajat pe bază de contract, în activitatea de operator control spaţiu aerian a iniţiat-o sora ei, Cristina Paraschiv, aflată de mai mulţi ani pe acelaşi post, la Divizia 1 Aeriană "Siret".

Cum este şi cazul **Danei Tudoxe**. Tatăl ei este maistru militar. Mama, tot operatoare, de 20 de ani, dar n-au lucrat în tură amândouă. S-a angajat doar de şase luni. Este studentă în anul II la Academia de Ştiinţe Economice, facultate de stat. A intrat cu media 9,02. Foarte bună. Cu aproape 9 a încheiat şi primul an.

Deşi căzuse într-o stare de pesimism, că nu se poate descurca şi cu facultatea şi cu serviciul, susţinută mult de părinţi, a reuşit să depăşească momentul critic. Acum se descurcă singură. Cursul a ajutat-o să cunoască mai bine problemele, să fie mai puternică. Percepe viaţa altfel. Cu mai multă maturitate şi chibzuinţă. I s-a schimbat şi modul de gândire. De altfel, toate fetele cu care am discutat au recunoscut că, o dată cu celelalte schimbări, a intervenit şi una de mentalitate. În special în ceea ce priveşte rostul lor ca viitoare cadre militare.

Cristina Pletea a fost timp de nouă ani operator manual. A mai făcut un curs, în urmă cu trei ani, cu instructori americani. Acum, parcurgând încă o etapă, perfecţionându-şi pregătirea, este sigură că va face mult mai bine faţă cerinţelor. Totul este un câştig de nota zece: "Ne-am însuşit o mulţime de lucruri care duc la precizie, rapiditate în urmărirea situaţiei aeriene. Am senzaţia că avem o cu totul altă răspundere. Mai la obiect. Instrucţia de front şi instrucţia focului au fost superbe. Însuşi comandantul şcolii de aplicaţie, unde am parcurs primul modul, a venit în poligonul de tragere şi a rămas plăcut surprins de calmul, sângele rece şi precizia cu care am efectuat tragerile".

Ruxandra Rafail era şeful oficiului de calcul la o firmă privată. Auzind de acest curs, şi-a făcut formele de lichidare şi s-a îndreptat spre armată. A învăţat instrucţie cu soţul ei, exersând în timpul liber. După ei s-a luat şi fetiţa lor, Alexandra, care, la numai trei anişori, ştie deja să bată pasul de defilare, să ia poziţia de drepţi şi pe loc repaus: "Când a văzut prima mea fotografie în uniformă, a zis că mami e poliţistă fără pistol... Simt că m-am disciplinat, abia aştept să intru în tură. Modulul acesta, al specializării, îmi place cel mai mult".

Pe **Diana Bozeşan** am cunoscut-o când avea 12 ani. Absolventă a Facultăţii de drept, Diana avea în intenţie să intre în Colegiul de magistratură. S-a înrolat însă în frontul cursantelor: "De mică mi-am dorit să fiu în aviaţie, ca tata. De la sistemul manual, în care am lucrat puţin, şi până la ASOC, este o mare diferenţă. Tata mă ajută mult în ceea ce învăţ, în ceea ce urmează să profesez".

O scurtă vizită, în finalul documentării noastre, şi la grupa din care face parte fosta noastră colegă, **Angelica Ciobâcă**. Îi stă foarte bine în ipostaza de cursantă. Urmărea cu atenţie expunerea lectorului. Era numai ochi şi urechi la explicaţiile acestuia despre organizarea spaţiului aerian, organele de dirijare, control şi coordonare a zborurilor aeronavelor militare şi civile. Ca de altfel, toate celelalte fete de la curs. Trecerea de la statutul de civil la cel de militar li se pare foarte interesantă, de maximă seriozitate. Învaţă, cum ne spunea, şi **Mihaela Ştefănescu**, multe lucruri noi, le aprofundează, sunt foarte interesate să cunoască totul în detaliu: "Suntem pur şi simplu captivate de ceea ce ni se predă. Totul ne interesează, ne pasionează. Gândim altfel decât înainte. Chiar şi asupra carierei noastre. Cu mai multă încredere. Cu mândrie. Cu siguranţa îndatoririlor ce trebuie bine făcute".

Aşadar, veşti bune, tinereţe şi optimism, seriozitate şi multă, multă râvnă la cursul de subofiţeri din structura Statului Major al Forţelor Aeriene. Fetele în uniformă au depăşit cu biro greutăţile începutului, conştientizează noul lor statut şi depun eforturi lăudabile pentru a-şi însuşi cunoştinţele predate, pentru a-şi perfecţiona deprinderile de adevărate profesioniste în specialităţile în care vor fi încadrate. Bravo, fetelor, şi mult succes!

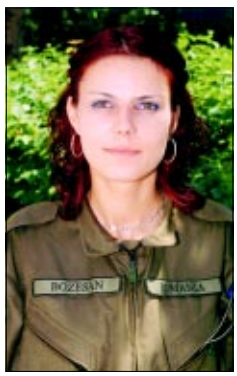

În foto, de la stânga la dreapta: Lidia Ioniţă, Dana Tudoxe, Cristina Pletea, Ruxandra Rafail, Diana Bozeşan

Comandor (r) PETRE BÂNĂ
Foto: ADRIAN SULTĂNOIU

BILANȚUL STATULUI MAJOR AL FORȚELOR AERIENE

❒ Realizări ❒ Evaluări ❒ Obiective de viitor

În prezența ministrului apărării naționale, Ioan Mircea Pașcu, și a șefului Statului Major General, general dr. Mihail Popescu, s-a desfășurat Bilanțul activității Statului Major al Forțelor Aeriene și a structurilor subordonate în anul de instrucție 01.03.2002 – 28.02.2003. Raportul-bilanț a fost prezentat de șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, general-locotenent Constantin Gheorghe, și a avut următoarea structură: ■ Stadiul reformei Forțelor Aeriene ■ Activitatea și relațiile internaționale ■ Obiective și direcții prioritare ale activității viitoare.

Dintru început, s-a apreciat că, și în anul de instrucție la care se referă bilanțul, obiectivul principal al Statului Major al Forțelor Aeriene l-a constituit continuarea procesului de reorganizare și operaționalizare a structurilor, incluzând desființarea unor unități, restructurarea și resubordonarea altora, în conformitate cu planul-cadru aprobat, proces necesar și obligatoriu pentru integrarea țării noastre în structurile de securitate euro-atlantice. Urmare a măsurilor întreprinse în acest sens, **la ora actuală, Forțele Aeriene ale României sunt în măsură să execute, cu structurile din compunere, misiuni în afara teritoriului național, atât în teatrul de acțiuni militare, cât și pentru participarea la exerciții bilaterale sau în cadrul Parteneriatului pentru Pace. Iar procesul de reorganizare și modernizare, aflat în plină derulare, va conduce la crearea unei forțe de dimensiune mai redusă decât în prezent, dar mult mai flexibilă, interoperabilă și eficientă.**

Procesul de restructurare s-a desfășurat în conformitate cu prevederile "FORȚEI PROGRAM – 2003" și "Planului-cadru de restructurare și modernizare a Armatei României – 2002", aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, și a urmărit, în esență, aplicarea strictă a Ghidului carierei militare, optimizarea corelației directe grad-vârstă, păstrarea în bună măsură a militarilor valoroși, o nouă reașezare a cadrelor în sistemul piramidal, creșterea motivației personalului pentru cariera militară și, în final, crearea unor structuri viabile de conducere, de luptă, de sprijin în luptă și logistice, moderne, sub aspect organizatoric, și flexibile, cu o mare capacitate de dislocare, protecție și susținere, cu o putere de foc sporită și apte să îndeplinească misiuni multiple.

În vederea îmbunătățirii, în continuare, a încadrării cu personal la nivelul structurilor din compunerea Forțelor Aeriene, impusă de statutul de membru al NATO, se va acționa în următoarele trei direcții principale: ❖ redistribuirea unei părți din personalul unităților care se desființează sau reorganizează către unitățile operaționalizate sau în curs de operaționalizare ❖ continuarea pregătirii pe filiera directă și indirectă a maiștrilor militari și subofițerilor în armele și specialitățile militare cu mari deficite (aviație, radiolocație, comunicații) ❖ promovarea imaginii Forțelor Aeriene prin mass-media pentru a face mai atractivă cariera militară și a îmbunătăți procesul de recrutare și retenție a personalului în sistemul militar.

La capitolul **pregătirea Forțelor Aeriene**, în bilanț s-a apreciat că, pe fondul activităților de reorganizare structurală și de operaționalizare a unităților, programele de pregătire și de instrucție s-au desfășurat în așa fel încât **să se mențină nivelul de antrenament al trupelor la standardele planificate**. Parte din unități au continuat să-și perfecționeze programul de instruire, utilizând proceduri de operare și reguli de angajare potrivit standardelor NATO, altele au inițiat programe de acest gen, iar celelalte au început pregătirea pentru cunoașterea teoretică a noilor standarde de instrucție.

Instruirea în zbor a vizat, prioritar, menținerea unui antrenament care să permită îndeplinirea misiunilor ordonate și care să promoveze caracterul profesional al unităților desemnate să execute misiuni de interoperabilitate. Planul de instruire în zbor a fost îndeplinit în proporție de 89 la sută. Numărul mediu de ore/pilot în perioada analizată a fost de 116 – pentru piloții operaționali și 28 – pentru piloții neoperaționali. S-au evidențiat, în mod deosebit, profesionalismul și calitățile piloților din aviația de vânătoare, de transport și de elicoptere, care au executat, în anul de bilanț, o serie de activități de mare complexitate pentru Forțele Aeriene, numeroase misiuni în străinătate, peste 2.500 de ore de zbor în misiuni ordonate.

Instrucția de specialitate a artileriei și rachetelor sol-aer a urmărit creșterea capacității combative a tuturor structurilor în situații aeriene complexe, prin intensificarea antrenamentelor cu ținte aeriene marcate, fictive și imitate și executarea aplicațiilor tactice cu trageri de instrucție și de luptă în poligon. S-a accentuat pregătirea în comun a unităților de rachete sol-aer cu aviația în procesul pregătirii tragerilor de instrucție și de luptă din poligon și executării serviciului Poliție Aeriană, valorificându-se la maximum orele de instrucție în zbor ale aviației în folosul celor două genuri de armă (de la 25 de ore în 2001, la 76 de ore în 2002). Aprecierea tragerilor s-a făcut cu aparatură digitală de măsurare obiectivă a traiectoriilor, toate unitățile obținând calificativul "FOARTE BINE".

Instrucția de specialitate a radiolocației a vizat menținerea permanentă a capacității unităților și subunităților de a îndeplini misiunile lor specifice. S-a apreciat ca bun nivelul cunoașterii standardelor și procedurilor NATO de organizare și executare a supravegherii radar a spațiului aerian și de distribuire a imaginii aeriene unice recunoscute.

În anul de instrucție încheiat, Forțele Aeriene au participat la **Aplicația de comandament cu transmisiuni "VULTURUL 2002"**, condusă de Comandamentul Operațional Aerian Principal, la **Aplicația tactică de zbor cu trageri de luptă**, organizată și condusă de către Baza 86 Aeriană Fetești, și la mai multe **Aplicații cu trupe și trageri de luptă cu rachete sol-aer în Poligonul Capu Midia**, activități încheiate cu calificative foarte bune.

Referitor la **Învățământul în Forțele Aeriene**, în bilanț s-a apreciat că acesta se află în plin proces de dezvoltare și modernizare, vizând, în principal, următoarele obiective: ❖ perfecționarea "Concepției de formare și dezvoltare profesională a personalului militar din Forțele Aeriene" și a "Modelului Absolventului" ❖ introducerea unor discipline noi în planurile de învățământ, în vederea compatibilizării cunoștințelor cu cele ale personalului militar din țările NATO, și a schimburilor de experiență a specialiștilor noștri cu omologi din țările partenere ❖ implementarea programului de formare a maiștrilor militari și subofițerilor după modelul englez ❖ continuarea însușirii și perfecționării cunoștințelor de limbă engleză.

Ordinea și disciplina militară au fost apreciate drept corespunzătoare, subliniindu-se însă stringența unor măsuri imediate și de substanță pentru scăderea numărului abaterilor, pentru cunoașterea și aplicarea prevederilor legilor și actelor normative specifice, pentru creșterea răspunderii și competenței la toate nivelurile și în toate domeniile de activitate, în vederea creării unui climat propice de muncă, necesar îndeplinirii misiunilor ce revin Forțelor Aeriene în noul an de instrucție și în perspectivă.

Activitatea de relații internaționale s-a desfășurat în conformitate cu planurile aprobate. Forțele Aeriene au selectat un număr de 124 de activități în țară și în străinătate, acoperind majoritatea domeniilor de cooperare pentru anul 2002. Au fost executate 99 de activități, din care 41 de activități bilaterale, 44 de activități în cadrul Programului PfP și 14 activități pe relația Mil-to-Mil. S-au efectuat peste 500 ore de zbor în zona de conflict din Afganistan și alte câteva sute de ore în cadrul exercițiilor și aplicațiilor multinaționale, din care exercițiul "Cooperative Key – 2002", din Franța, a fost cel mai dificil, dar care a adus militarilor români binemeritate aprecieri.

Dintre **Obiectivele și direcțiile prioritare ale activității viitoare** reținem: ❑ continuarea reformei, definitivarea structurii Forțelor Aeriene și a structurilor de comandă în concordanță cu cerințele de compatibilizare cu structurile NATO ❑ nominalizarea misiunilor Forțelor Aeriene potrivit cu dimensiunea lor actuală și de perspectivă ❑ operaționalizarea și punerea la dispoziția NATO, la sfârșitul anului 2003, a unei escadrile de "MiG-21 LanceR", a unui detașament de 4 elicoptere "IAR-330 SOCAT" și a unui detașament de 2 avioane de transport "C-130 B" ❑ perfecționarea procedurilor de stat major și a deprinderilor personalului pentru dislocarea și executarea unor misiuni specifice sub egida NATO, OSCE, UE sau ONU ❑ implementarea normelor privind integrarea României în structurile de control a spațiului aerian ale sistemului apărării aeriene a NATO ❑ reorganizarea structurilor logistice și implementarea procedurilor NATO privind dislocarea, rotația și redislocarea forțelor, în acord cu "Ghidul participării structurilor militare române în misiuni de sprijin al păcii" ❑ conceptualizarea învățământului și a instrucției în spiritul strategiei, doctrinelor, prevederilor și standardelor NATO ❑ dezvoltarea și modernizarea, pe termen mediu și lung, a infrastructurii Forțelor Aeriene ❑ adoptarea programelor de instrucție în vederea asigurării unei reacții corespunzătoare unor amenințări asimetrice ❑ creșterea contribuției Forțelor Aeriene la solicitările NATO, în funcție de programul "Sprijinul Națiunii Gazdă" ❑ eficientizarea procesului de planificare și execuție logistică.

CADET-SOLDAT LA ŞCOALA AMERICANĂ

O EXPERIENŢĂ DE VIAŢĂ PENTRU TOATĂ VIAŢA...

❒ Convorbire prin INTERNET cu studentul *ŞTEFAN IONUŢ FURTUNĂ*

"A doua zi a început cu noaptea în cap – în jurul orei 04.00 a.m. – cu bubuituri în uşă, urlete pe hol şi muzică rock la volum maxim. Ne-am schimbat în ţinuta de instrucţie în 2–3 minute. Cadeţii-instructori ne apostrofau permanent, reproşându-ne faptul că suntem <<ultima cameră>>. Mai târziu aveam să aflu că aşa le spuneau tuturor... A urmat antrenamentul fizic la maximă intensitate. Dădeam tot ce aveam mai bun, iar instructorii nu pierdeau ocazia de a ne aminti, după fiecare exerciţiu executat, cât de slabi şi patetici suntem. La sfârşitul zilei abia ne mai mişcam şi <<datoram>> deja comandantului de pluton, în urma corecţiilor aplicate, peste 600 de flotări.

Aşa a început totul, ca un cosmar fără sfârşit. Acum, după ce am trecut prin cele şase săptămâni de instrucţie şi, apoi, prin următoarele 8 luni de antrenament fizic alternând cu ore de curs, pot spune cu mâna pe inimă că nu îmi pare rău. A fost o experienţă de viaţă pe care nu mulţi au şansa să o trăiască, experienţă care m-a ajutat să aflu mai multe despre mine însumi. Că nu a fost uşor o dovedesc, în primul rând, cei 100 de cadeţi care au renunţat în primele şase săptămâni de pregătire".

Secvenţele de mai sus nu aparţin unei pelicule americane. Sunt momente reale, trăite de **cadetul Ştefan Ionuţ Furtună,** absolvent al Colegiului Militar Liceal "Dimitrie Cantemir", din Breaza, şi, în prezent, student în anul întâi la Academia Forţelor Aeriene din Colorado – Statele Unite ale Americii. În cele ce urmează vă prezentăm convorbirea purtată cu Ştefan, prin intermediul INTERNETULUI.

– Pentru început, Ionuţ, te-am ruga să ne povesteşti cum ai ajuns studentul prestigioasei instituţii de învăţământ militar americane.

– Şansa de a urma cursurile Academiei Forţelor Aeriene din Statele Unite ale Americii mi s-a oferit pe când eram student în anul I la Academia Forţelor Aeriene "Henri Coandă", din Braşov. În iarna lui 2001 am participat la probele eliminatorii organizate de Direcţia Management Resurse Umane, din cadrul Ministerului Apărării Naţionale. Acestea au urmărit evaluarea nivelului de cunoaştere a limbii engleze, examinarea medicală şi psihologică, precum şi testarea condiţiei fizice. A doua fază a concursului s-a desfăşurat în ianuarie 2002. Pe lângă probele de educaţie fizică, de această dată ne-au fost evaluate cunoştinţele de limbă engleză cu ajutorul testelor oficiale, puse la dispoziţie de Ambasada Americană. Pe 5 aprilie 2002 am susţinut proba finală: interviul cu atașatul militar al Statelor Unite din România. La 15 mai 2002 am fost anunţat că peste o lună trebuia să mă prezint în Colorado Springs – SUA. Fusesem admis. Vă închipuiţi ce bucurie a fost pe capul meu!

– Colorado Springs ...sună bine! Descrie, te rog, primul contact cu Academia Forţelor Aeriene din SUA.

– Pe 27 iunie 2002 a început totul. Trebuia să mă prezint într-un anumit loc, între orele 8 şi 16. La opt şi jumătate eram acolo. Timp de o oră m-am înregistrat în baza de date a Academiei, trecând de la o măsuţă la alta şi completând tot felul de formulare. După ce mi-am predat toate bunurile personale, am primit o plăcuţă pe care era înscris numele meu, însoţit de un cod de bare asemănător celor existente pe orice produs comercializat prin super market-uri. Când ne-am strâns suficient de mulţi pentru a umple un autobuz, am fost direcţionaţi către unul dintre cele parcate în apropiere. În autobuz ne aşteptau doi cadeţi de anul trei, însă nimeni nu i-a băgat în seamă. Ne-am aşezat fiecare pe unde am găsit locuri. Nu trecuse mult de la pornirea autobuzului, când comanda "Atenţiune!", rostită sacadat, militărește, a acoperit zumzăitul monoton al motorului. Cei doi cadeţi de an superior prinseseră viaţă. Au început să urle ca din gură de şarpe, amintindu-ne că din momentul în care ne luaserăm rămas bun de la cei dragi, le aparţineam lor şi că singura cale de a ne câştiga locul printre cadeţi este zămislită din sudoare şi sânge. Era cât pe ce să izbucnesc în râs, gândindu-mă: "Ce-o fi şi cu <<vitejii>> ăştia?! N-or fi dormit bine astă-noapte?" Pofta de râs mi-a pierit însă, numaidecât, când cei doi "zbiri" s-au năpustit asupra unui coleg de-al meu – pentru un motiv care îmi scapă, încă, chiar şi în ziua de astăzi – pe care nu l-au mai slăbit din corecţii până când am ajuns la destinaţie, înşiruindu-i toate motivele pentru care ar trebui să renunţe din start, nefiind demn de statutul de cadet. Jocul începuse!

Ţin minte că am resimţit oprirea autobuzului ca pe o mare uşurare. Dar, surpriză!... La peron ne aşteptau, nu doi, ci patruzeci de cadeţi aparţinând aceleiaşi "specii" cu gură mare şi plămâni foarte bine dezvoltaţi. Atunci am învăţat adevărata poziţie de "atenţie", ajutat de 6 cadeţi poziţionaţi strategic în jurul meu, care ţipau, toţi în acelaşi timp, la doar câţiva centimetri de urechile mele. După aceea, ne-au adunat într-un fel de pluton şi ne-au orientat către un traseu marcat cu săgeţi portocalii, pe care a trebuit să-l urmăm în şir indian, primind, pe lângă nelipsitele corecţii ale cadeţilor mai mari, uniformele, pantofii, tunsoarea "zero" şi vreo trei vaccinuri. La capătul traseului portocaliu am aflat escadronul, plutonul şi grupa din care făceam parte. Pe drumul către locul de cazare a trebuit să memorăm cele 7 răspunsuri de bază. O dată ajunşi la destinaţie, a trebuit să ne prezentăm şi să raportăm motivul prezenţei noastre acolo. Cum nimeni nu ştia formula de prezentare, a trebuit să facem câte 10 flotări pentru fiecare cuvânt din compoziţia acesteia. Am fost direcţionat apoi către camera mea. Numele meu se afla deja pe uşa de la intrare, ceea ce m-a impresionat deosebit de plăcut. Înăuntru mă aşteptau alte plăcuţe de identificare şi doi saci cu tot ce aveam nevoie, de la lenjerie de pat, pantaloni scurţi, tricouri şi încălţăminte, până la accesorii pentru igiena corporală. Am fost instruiţi cum să facem paturile şi am trecut la ţinuta de instrucţie. Înainte de cină ne-au adunat pe toţi pe hol, unde am făcut cunoştinţă – bineînţeles, în modul specific: urlat, flotări, sudoare, durere – cu cadeţii însărcinaţi cu instruirea noastră. La cină am aflat noile reguli care aveau să se aplice la masă: poziţia de atenţie, ochii în farfurie, şapte mestecături, două înghiţituri (în cazul lichidelor), şapte răspunsuri de bază, modalitatea de adresare şi, poate cel mai important, tonul vocii urma să fie "setat" permanent la volum maxim.

– Înţeleg că între statutul cadetului american şi cel al studentului militar român există anumite diferenţe. Care sunt principalele coordonate care diferenţiază cele două Academii?

– La fel ca în România, anul de învăţământ este structurat pe două semestre. Aici, însă, primul semestru începe în august şi se sfârşeşte în decembrie, iar al doilea se desfăşoară în perioada ianuarie – mai. Vacanţa de vară este împărţită în 3 secţiuni a câte 3 săptămâni. Numai una dintre acestea o putem petrece acasă, cu familia, celelalte două fiind obligaţi să le desfăşurăm în Academie, participând la diverse programe. În primii doi ani, programa cuprinde materii de bază – matematică, chimie, istorie, engleză, inginerie, educaţie fizică etc. –, oferindu-ne posibilitatea alegerii, în cunoştinţă de cauză, a specializării pe care o vom urma în ultimii doi ani de studii. Avem la dispoziţie o gamă foarte largă de specializări – mai bine de douăzeci – din care putem alege! Pe parcursul semestrului, primim o mulţime de teme, teste, lucrări şi proiecte, calificativele obţinute constituind 80 la sută din nota finală. Pentru celelalte 20 de procente vom susţine, în sesiune, două examene şi vom prezenta două proiecte, unul dintre acestea constând în construirea şi lansarea unei rachete teleghidate, cu care va trebui să atingem o ţintă. Până în prezent, am construit, împreună cu echipa din care fac parte, două asemenea rachete. Diferenţa majoră constă, însă, în faptul că în sistemul de învăţământ militar american nu există examen de licenţă, considerându-se că absolvirea fiecărei materii în parte este suficientă.

– Care sunt metodele de motivare utilizate în sistemul american de învăţământ militar pentru susţinerea performanţelor cadeţilor?

– Cei care obţin calificativul final mai mic decât "C" – echivalentul notei 2 pe o scară de la 0 la 4 – îşi pierd dreptul de a părăsi unitatea, până la următoarea şansă de a-şi ridica nota. Eu am trecut cu bine de primul semestru, obţinând calificativul B+, cu media 3,38. Principalii factori motivaţionali de aici sunt: posibilitatea de a zbura (după absolvire), statutul de ofiţer al Forţelor Aeriene şi chiar cel de student al unei prestigioase instituţii de învăţământ, Academia Forţelor Aeriene situându-se pe locul 5 în topul învăţământului academic american.

– Să înţelegem că, la americani, zborul este o recompensă?

– Zborul este cea mai importantă recompensă! În Academie nu se zboară decât planoare. După absolvire, însă, în funcţie de starea de sănătate şi locul ocupat în promoţie, cei declaraţi apţi pentru zbor urmează o perioadă intensă de pregătire, pe parcursul a nouă luni, în şcolile de pilotaj ale Forţelor Aeriene. Practic, acolo învaţă să zboare.

– După aproape un an de pregătire în cadrul Academiei americane, cum ai defini "colegialitatea"?

– În Academie există patru tipuri de cadeţi, corespunzătoare anilor de studii: soldaţi (anul I), subofiţeri cu grade inferioare (anul II), subofiţeri seniori (anul III) şi ofiţeri (anul IV). Aşadar, pentru fiecare cadet–soldat există 3 cadeţi superiori... Nu-i uşor! 90 la sută dintre activităţile desfăşurate în Academie sunt organizate şi conduse de cadeţi. Ofiţerii nu fac altceva decât să supravegheze şi să sprijine deciziile cadeţilor. Printre noi există şi fete, aproximativ 20 la sută din aripa cadeţilor. Acestea nu se bucură, însă, de un statut privilegiat. Singura facilitate fiind aceea că au dormitoare şi săli de baie separate de cele ale băieţilor. Eu sunt singurul "internaţional" din escadronul meu. Pentru majoritatea colegilor, sunt primul român pe care îl cunosc, iar mulţi dintre ei nu au mai întâlnit până acum nici un străin. Mai întâi le-am arătat pe hartă unde se află România (unul dintre ei mă întrebase dacă face parte din America de Sud). Le-am explicat, apoi, că suntem un popor latin şi le-am arătat un ghid turistic pe care îl luasem de acasă. Acum, mulţi dintre ei intenţionează să viziteze România.

– Care a fost cea mai dificilă perioadă de până acum?

– Fiecare nouă promoţie care vine în Academie este recunoscută ca făcând parte din aripa cadeţilor numai în momentul în care demonstrează că merită această onoare. Noi am fost recunoscuţi pe 14 martie. Până atunci am fost trataţi ca atare: ne deplasam numai în pas alergător şi doar pe trasee marcate, nu aveam voie să ne uităm în jur, trebuia să salutăm pe toată lumea, eram permanent în poziţia de atenţie, iar când cineva ni se adresa nu aveam voie să folosim decât cele 7 răspunsuri de bază: "Da, domnule/doamnă!", "Nu, domnule!", "Domnule, pot să pun o întrebare?", "Domnule, pot să raportez?... Vă raportez că...?, "Domnule, nu înţeleg!", "Domnule, nu ştiu!", "Domnule, n-am nici o scuză!" Deosebit de dure erau şi şedinţele cu 4–5 cadeţi superiori care făceau cerc în jurul meu, stresându-mi timpanele cu "încurajări" de genul: "Nu eşti bun de nimic!", "N-o să faci niciodată parte din aripa cadeţilor!" etc. Cele mai dure erau, însă, orele de pregătire fizică, programate în fiecare zi, după cursuri. Fie că alergam cu plutonul, cu puştile în mână şi tot echipamentul pe noi, fie că ne duceam într-o cameră, trăgeau jaluzelele, puneau muzica hard-rock la maximum şi începea "distracţia": culcat, flotări la numărătoare, genunchii sus, abdomene contra timp, genuflexiuni cu pușca deasupra capului, stat în poziţia scaunului cu pușca în faţă şi tot ce le mai trecea prin minte. Cei care nu leşinau până la sfârşitul şedinţei de-abia se mai puteau mişca. Şi, după această "încălzire", trebuia să ne apucăm de teme. O adevărată bucurie... mai ales când aveam de pregătit câte un eseu de 4–5 pagini pentru a doua zi.

– Pentru a încheia într-o notă optimistă, povesteşte-ne o întâmplare hazlie trăită în Academie.

– S-a întâmplat într-o şedinţă de antrenament desfăşurată la intensitate maximă. Fiind legaţi la ochi, eram trecuţi dintr-o cameră în alta, neştiind la ce trebuia să ne aşteptăm după închiderea uşii. La un moment dat, am intrat într-o cameră în care se găseau câţiva cadeţi "de treabă" – care ne antrenau şi ne tratau ca pe nişte oameni normali. Ne-au oferit prăjituri şi suc şi ne-au sfătuit să ne relaxăm, deoarece urmau nişte camere mai dure. Ne-au mai spus că fac un top al celor mai "sadici" cadeţi dintre cei care ne antrenau. La început mai timid, am început să-i identificăm pe cei care se remarcaseră pentru "merite deosebite" în acest domeniu. Pentru că ni se dădea permanent apă la moară, ne-am dat drumul la gură şi am început chiar să asociem tot felul de "calificative" celor care ne făcuseră zile grele până atunci. Brusc, când discuţia se încinsese de-a dreptul şi toată lumea râdea cu gura până la urechi, a început să "tune" muzica rock şi... "sadicii" au ieşit din dulap. Vă închipuiţi ce a urmat...

Convorbire realizată de
locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU

ZILELE MUZEULUI MILITAR NAŢIONAL

În urmă cu 80 de ani, prin Înalt Decret Regal, semnat de regele Ferdinand I Întregitorul, în Bucureşti a luat fiinţă Muzeul Militar Naţional.

Suita de manifestări prin care va fi marcat acest eveniment a fost inaugurată activiităţile derulate în zilele de 10 şi 11 mai. Circa 5.000 de oameni, reprezentând militari din toate categoriile de forţe armate, familii ale acestora, veterani de război, elevi şi studenţi, cetăţeni ai Capitalei au fost, în cele două zile, oaspeţi ai renumitei instituţii de cultură.

S-au prezentat parcul cu tehnică de luptă ce s-a aflat în decursul anilor în dotarea armatei române, avioane şi elicoptere militare, uniforme de la sfârşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului XX, s-au făcut demonstraţii de mânuire a armei, conform Regulamentului din 1860, de către militari ai Regimentului 30 gardă şi protocol "Mihai Viteazul", de călărie, de către sportivi ai Clubului Sportiv al Armatei, "STEAUA".

Deosebit de interesantă a fost întâlnirea cu cosmonautul român, generalul de flotilă aeriană ing. Dumitru Dorin Prunariu. Muzica Reprezentativă a Armatei a interpretat marşuri ostăşeşti şi cântece de promenadă.

După cum ne-a informat directorul Muzeului Militar Naţional, colonelul Mihail Ştefan Nicolin, manifestările ocazionate de împlinirea celor opt decenii de existenţă a instituţiei vor fi încununate de o sesiune internaţională de comunicări ştiinţifice, ce va avea loc în zilele de 19–21 noiembrie 2003.

P.S. Neoficial, am aflat că în 9 mai 2003, la zi mare, directorul Muzeului Militar Naţional, colonelul Nicolin, în fotografie cu cămaşă-bluză albă, a împlinit 50 de ani. Redacţia *"CER SENIN"* îi doreşte încă pe atâţia în sănătate, succes şi bucurie!

PETRE BÂNĂ

Expoziţia pictorului Valentin Tănase

Galeria Artelor de la Cercul Militar Naţional a găzduit expoziţia personală a pictorului Valentin Tănase, directorul Studioului de Arte Plastice al Armatei.

Un adevărat eveniment pentru iubitorii de frumos din Capitală, vernisajul expoziţiei a fost onorat de primul-ministru al Guvernului României, Adrian Năstase, de numeroase personalităţi din lumea artelor, de mulţi iubitori de pictură.

Opera lui Valentin Tănase este, în acelaşi timp, şi tandră, şi uimitoare, şi şocantă. O imaginaţie care pare a nu avea limite nutreşte teme, subiecte de o varietate şi de o profunzime fără egal. De la lirismul monumental al unor lucrări precum cele din seria "Cântec de sirenă", până la filozofia savant simbolizată din "Geneză" sau "Vis de primăvară", Valentin Tănase ne poartă printr-o lume de taină, pe un teritoriu al elegiei şi fantasmei. Mesajul său este uneori foarte penetrant, puternic conturat, cu efectul unui trăsnet năprasnic, aşa cum ne îndreptăţeşte să credem ciclul "Elementele". Alteori, artistul ne înfăţişează poveşti frumoase, de o transparenţă fără cusur, în care cuprinsul şi necuprinsul, realul şi irealul sunt topite în culori şi forme genial aşezate pe pânză, cum se întâmplă cu "Vis de duminică".

Dacă am încerca să stabilim o filiaţie ori o caracteristică specifică a creaţiei lui Valentin Tănase, am afla că, înainte de orice, opera este… unică. Unică prin tematică. Unică prin perfecţiunea formelor. Unică prin somptuozitate şi simplitate. Unică prin sublimul părţii şi întregului la fiecare din lucrările sale.

Expoziţia lui Valentin Tănase, dincolo de valoarea artistică aparte, cu totul deosebită, a fost una frumoasă, care, aşa cum aprecia şi artistul, ne-a prilejuit neuitate clipe de graţie.

DUMITRU AMARIEI

ASOCIAŢIE

Primim la redacţie o informaţie privitoare la înfiinţarea **Asociaţiei Tineretului Român pentru Pace, Libertate, Prietenie şi Progres "Tineretul Contra Terorismului şi Subdezvoltării".**

Într-un scurt mesaj, preşedintele noii asociaţii, domnul Romică Adrian Vlad, ne înfăţişează scopurile generoase ale acesteia, scopuri direcţionate spre formarea şi consolidarea unui climat social sănătos, mai cu seamă prin antrenarea tinerilor la acţiuni care să îndepărteze, să combată infracţionalitatea, intoleranţa, indiferenţa, precum şi cauzele sărăciei, ale înstrăinării.

Organizaţia îşi propune să-şi atingă scopurile prin acţiuni de cele mai diverse forme (culturale, artistice, sportive) la care va invita şi tinerii din cadrul Armatei României – ofiţeri, subofiţeri, militari angajaţi pe bază de contract, militari în termen.

Consemnăm cu bucurie cele de mai sus şi-i dorim asociaţiei nou înfiinţate succes deplin.

PREŢUIREA EROILOR

Sărbătorirea, la 9 mai, a Proclamării Independenţei României, a Zilei Victoriei reputate în cel de-al doilea război mondial asupra fascismului şi a Zilei Europei, a prilejuit organizarea şi desfăşurarea unor activităţi comemorative şi de omagiere a celor ce s-au jertfit pentru împlinirea acestor momente istorice. Astfel, la monumentele din Capitală şi din ţară înălţate în memoria militarilor români şi străini, la cimitirele unde îşi dorm somnul de veci eroii, la ceremonialurile militare şi religioase, reprezentanţi ai conducerii Ministerului Apărării Naţionale, ai Statului Major General, veteranii de război, în frunte cu preşedintele Asociaţiei lor Naţionale, generalul (r) Marin Badea Dragnea, au evocat glorioasele lor fapte de arme şi au depus coroane de flori. La aceste activităţi, ca şi la cele dedicate Zilei Europei au participat cadre active, în rezervă sau în retragere din Forţele Aeriene, veterani aviatori şi din celelalte arme alte structurii categoriei noastre de forţe.

La activităţile festive, prilejuite de jubileul întreprinderii AEROSTAR din Bacău, am avut şansa de a-l întâlni pe KATSUHIKO TOKUNAGA, unul dintre cei mai importanţi fotoreporteri ai lumii în domeniul aeronauticii. Apreciat de publicul larg, de profesioniştii din aviaţie, dar şi de colegii de breaslă, fotoreporterul japonez se află de fiecare dată acolo unde se petrece un eveniment ce ţine de aviaţie – expoziţie, miting, aniversări etc.

La AEROSTAR Bacău a fost prezent aproape o săptămână, iar în luna mai se va întoarce într-o nouă misiune.

Ne-a făcut plăcere să-l întâlnim şi să-i facem o fotografie pentru cititorii publicaţiei *CER SENIN*.

SFATUL MEDICULUI

Să ne păstrăm lumina ochilor!

Personalul aeronautic, în general, şi piloţii, în special, sunt o categorie de oameni ultraselecţionaţi la admitere din punct de vedere medical; ca urmare, avem de-a face cu persoane ce dezvoltă performanţe vizuale excepţionale. Cu toate acestea, în timp, o dată cu înaintarea în vârstă – şi mă refer aici la depăşirea pragului de 40–44 de ani –, apare cunoscutul fenomen de dificultate în vederea de aproape – PRESBIOPIA. Este un proces absolut fiziologic, ce ţine de... "maturitate" sau de epuizarea – să spunem – a "zoom"-ului sistemului optic ocular. Cel mai frecvent, pacientul semnalează necesitatea de a îndepărta textul lecturat pentru a obţine o claritate a imaginii sau semnalează oarecare dificultate la citit în partea a doua a zilei.

Acesta este momentul pentru prezentarea la oftalmolog, care, cu siguranţă, îi va prescrie ochelari corectori. Lucrurile nu se opresc însă aici, pacientul având asupra sa "barometrul" care îi dictează momentul unei noi consultaţii medicale pentru schimbarea ochelarilor de citit. Ori de câte ori sunteţi nevoiţi să îndepărtaţi textul lecturat pentru a obţine claritate, este neîndoielnic că ochelarii dumneavoastră nu mai sunt cei corespunzători. Fenomenul trebuie înţeles aşa cum se cuvine şi acceptat ca o stare de normalitate, care, necorectată, poate genera oboseală, dureri de cap, senzaţie de somnolenţă, disconfort ocular şi chiar înroşirea ochilor.

Garanţia confortului vizual ţine nu doar de corectitudinea prescripţiei corecţiei optice, ci şi de tipul ochelarilor aleşi şi de calitatea lentilei. Ochelarii cu jumătate de lentilă, aşa-numiţii "ochelari de conferinţă", sunt indicaţi pentru pacienţii care nu prezintă vicii de refracţie şi au o vedere bună la distanţă. Pentru cei care necesită corecţie pentru distanţă se recomandă ochelari cu lentile progresive, meniţi să asigure un confort vizual adecvat la toate distanţele.

Referitor la tipul de lentile recomandate – sticla organică cu tratament antireflex este varianta ideală, prezentând câteva avantaje ce o recomandă: este mult mai uşoară în comparaţie cu sticla minerală, este incasabilă, iar stratul antireflex aplicat reduce mult luminozitatea excesivă fie a unor zile însorite, fie a unui monitor fără cristale lichide sau, în cazul zborurilor deasupra unui plafon de nori, atenuează lumina reflectată pe suprafaţa acestuia.

Trebuie să înţelegem, aşadar, momentul apariţiei presbiopiei ca pe o "intrare în rândul adulţilor", marcată de emblematicii ochelari de citit. **(va urma)**

Maior dr. AURORA NICODIN,
medic primar oftalmolog I.N.M.A.S.

DIALOG CU CITITORII

Comandor (r) IOAN MORARIU: Articolul dumneavoastră despre "Regimentul 282 aviaţie cu reacţie bimotoare", deşi foarte documentat, prin mărimea lui depăşeşte, din păcate, posibilităţile noastre de publicare. După cum aţi constatat, chiar şi la anumite aniversări ale unităţilor şi marilor unităţi de aviaţie am reprodus, în rezumat, datele cele mai semnificative din viaţa unor asemenea eşaloane. Din câte cunoaştem, o seamă de momente din activitatea acestei unităţi pe care aţi comandat-o între anii 1955–1961 au fost reproduse, graţie şi informaţiilor furnizate de dumneavoastră, în lucrarea comandorului Paul Sandachi "Aviaţia de luptă reactivă în România". Materialul pe care ni l-aţi trimis, îmbogăţit cu alte date şi evenimente, ar putea constitui subiectul unei monografii de succes. În acest sens, v-am sugera să luaţi legătura şi cu alţi comandanţi şi piloţi renumiţi ai fostei unităţi de cercetare-bombardament de la Feteşti, ale căror amintiri pot contribui la un suport mai solid şi, în acelaşi timp, mai nuanţat al lucrării.

Căpitan (r) DUMITRU CIOCOREANU: Într-un număr anterior al revistei noastre am consemnat despre comunicarea prezentată de dumneavoastră la şedinţa Asociaţiei Române pentru Propaganda şi Istoria Aeronauticii, care a celebrat o sută de ani de aviaţie. Întrucât textul pe care ni l-aţi pus la dispoziţie, şi pentru care vă aducem mulţumirile noastre cele mai sincere, relevă multe lucruri cunoscute, nu-l putem găzdui integral în spaţiul revistei noastre. Consemnăm doar referirile la avioanele militare cu motoare cu reacţie, de diferite tipuri şi utilizări, care ajung la viteze de 3-4 Mach, urmate de avioane invizibile, nedetectate de radare, între care şi avionul "Aripa zburătoare", fără ampenaj, care atinge viteza de 4-5 Mach. Suntem întru totul de acord cu afirmaţia dumneavoastră din final: Da, aviaţia a schimbat faţa lumii şi regulile războiului, ducând civilizaţia umană pe cele mai înalte culmi, din ea dezvoltându-se şi ramura "Astronautica".

Articolele despre diferite tipuri de avioane şi performanţele lor sunt în atenţia redactorului nostru de specialitate.

Comandor (r) MIHAI BĂETANU: Aşa cum v-am mai informat, despre Monumentul Aviaţiei din Buzău am relatat la scurt timp de la dezvelirea acestuia. Ni se pare deosebit de preţios documentul de pe Internet, realizat de unul dintre camarazii dumneavoastră, care ne dă o imagine mai sugestivă asupra aşilor aviaţiei de vânătoare române din cel de-al doilea război mondial. Pentru informarea cititorilor reproducem câteva nume de referinţă şi victoriile aeriene realizate: Constantin Cantacuzino-Bâzu – 56 de avioane doborâte; Alexandru Şerbănescu – 47; Ion Milu – 45; Constantin Rosariu – 27; Vasile Gavriliu – 24; Ion Mucenica – 24; Tudor Greceanu – 20 ş.a.m.d.

Comandor (r) MARIUS POPESCU: Constatăm cu bucurie că rămâneţi un neobosit colecţionar de obiecte şi documente referitoare la aeronautica naţională şi mondială. Apreciem consecvenţa şi bunăvoinţa cu care căutaţi să ne ţineţi la curent nu numai cu noile achiziţii, ci şi cu demersurile dumneavoastră pentru ca unele date ce ţin de momente importante din aviaţie să fie cât mai corecte. Cele despre data exactă a înfiinţării ARPA, de pildă, ca şi despre numărul aviatoarelor din "Escadrila Albă".

Comandor (r) MIHAI FITCAL: Am cititi şi noi cartea în care un cunoscut elicopterist militar îşi face, aproape în exclusivitate, propriul său elogiu. Fiind o lucrare în mare parte autobiografică, gestul pare normal. Nu este singurul caz. Referiri mai ample la ce au însemnat elicopteriştii în perioada la care se referă cartea îşi vor găsi, sperăm, locul în volumul aflat, deocamdată, tot în faza de tatonări, după regretata dispariţie a comandorului (r) Liviu Tomi. Ideea nu trebuie abandonată. Dar pentru ca ea să prindă viaţă este de aşteptat şi angajarea altor persoane. O angajare şi materială, desigur, nu numai intenţională..

DIALOG CU CITITORII

O veste bună:

Cabana Aviatorilor are viitor!

Anul trecut, un incendiu necruţător a distrus aproape în întregime Cabana "Oltul" sau Cabana Aviatorilor, cum i se mai spunea. Pagubele materiale au fost deosebit de mari. Practic, din clădire a mai rămas în picioare doar parterul, celelalte două niveluri fiind înghiţite de flăcări.

Astfel, personalul navigant din aviaţia militară a pierdut cel mai important (şi cel mai îndrăgit) loc de recuperare, plasat într-o zonă de un pitoresc deosebit, în apropiere de Poiana Braşov.

Cabana "Oltul" are o istorie care începe prin 1937. După ce a aparţinut vânătorilor de munte, după ce, într-o vreme, a fost centru de recrutare, în 1957 intră în administrarea Forţelor Aeriene ale României.

Având în vedere lipsa cronică a fondurilor, situaţia de la Cabana Aviatorilor nu se va remedia imediat, dar există certitudinea că vechiul edificiu va fi refăcut şi, în plus, alături, se va ridica încă un corp de clădire.

Fiindcă, în acest moment, totul se află în fază de proiect, ne-am adresat colonelului arhitect Simion Asandei, din cadrul Centrului de Proiectări Construcţii Militare, pentru a ne face câteva precizări cu privire la ceea ce urmează să se întâmple cu Cabana Aviatorilor. Foarte amabil, domnia sa ne-a înfăţişat cum s-a gândit viitorul amplasament şi, mai mult, ne-a pus la dispoziţie câteva imagini ale noului corp de clădire.

Aşadar, construcţia veche va fi refăcută respectându-se arhitectura exterioară anterioară. La parter vor fi amplasate bucătăria şi sălile de mese, la nivelul doi cabinete cu posibilităţi de refacere sub îndrumare medicală (fizioterapie, de pildă), iar la nivelul trei va fi amenajată o sală dotată cu mijloace necesare antrenamentului şi pregătirii fizice.

Corpul nou va fi construit în apropierea celui vechi, după formula **parter plus trei etaje, plus mansardă**. La parter vor fi amenajate încăperi pentru recreere (bibliotecă, jocuri etc.), iar la nivelurile superioare se vor afla 30 unităţi de locuit (garsoniere şi 2-3 apartamente), spaţioase şi dotate modern.

După cum se poate observa, plecând de la destinaţia lor, cele două clădiri sunt complementare, nu vor putea funcţiona una fără cealaltă. De aici şi necesitatea ca acestea să fie construite concomitent.

Şi încă un amănunt: construcţiile vor fi legate între ele de o amenajare de tip tunel, ceea ce va îndepărta neplăcerile pricinuite de eventualele condiţii meteorologice nefavorabile.

Faza de proiect se va încheia în vara aceasta, vara anului 2003, construcţia urmând să aibă loc în următorii cinci ani. Sigur, cinci ani reprezintă o perioadă destul de lungă, dar estimarea este în legătură cu mijloacele financiare care ar putea fi repartizate pentru realizarea acestui proiect.

Iată o veste bună, o perspectivă binemeritată de oamenii care s-au dedicat uneia dintre cele mai complicate şi mai periculoase profesiuni – aceea de pilot militar, de luptător aerian.

DUMITRU AMARIEI

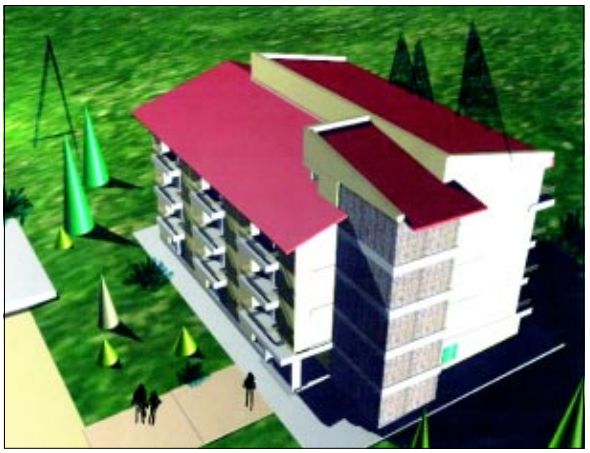

Fotografia din stânga: Cabana Aviatorilor – aşa cum arăta înainte de incendiu. Imaginile din dreapta reproduc două perspective din proiectul noului corp de clădire.

Fotbal

E bun şi argintul...

Cu două etape înaintea finalului de campionat, lucrurile s-au clarificat în ce priveşte ierarhia pe podium în actuala ediţie la fotbal. RAPID are un avans de 8 puncte, faţă de a doua clasată, STEAUA, şi şi-a asigurat deja, după remiza cu FC NAŢIONAL, din etapa a 28-a, titlul de campioană a României în ediţia 2002/2003. Să fim sportivi şi să le adresăm învingătorilor sincere felicitări şi succes în Liga Campionilor!. Iar noi, fanii roş-albaştrilor, chiar dacă am sperat la mai mult, acum trebuie să ne mulţumim şi cu argintul, adică locul secund pe podiumul de premiere, în cadrul unei ediţii deosebit de agitate, marcată, printre altele, de acuzaţii de blaturi şi grave erori de arbitraj. Nu insistăm, acum, asupra concluziilor finale, pe care le vom insera numai după încheierea campionatului.

Să spunem doar că, în retur, roş-albaştrii au evoluat mult mai bine decât în tur, echipa s-a omogenizat, a câştigat în valoare şi în maturitate.

Şi dacă elevii lui Victor Piţurcă n-ar fi risipit nonşalant puncte mari în meciurile disputate acasă (cel puţin patru!) şi nu ar fi cedat în finalul partidei de la Piatra Neamţ, cu CEAHLĂUL, şi la Constanţa, cu FARUL, cu siguranţă aceştia ar fi putut îmbrăca tricourile de campioni. Oricum, actualul **team** stelist este bine cotat, dispune de individualităţi certe, de perspectivă (Rădoi, Răchită, Florentin Dumitru, Aliuţă, Opriţă, Boştină, Paraschiv), are un portar de mare talent (Martin Tudor) şi un atacant autentic (Claudiu Răducanu), care conduce detaşat în clasamentul golgheterilor. Şi în meciul cu UTA, de la Bucureşti, băieţii noştri au făcut demonstraţie de virtuozitate, însă, din păcate, doar după ce orgoliul le-a fost rănit (0–1, în minutul 35, apoi 5–2, în final). Se vede treaba că antrenorii trebuie să găsească, de fiecare dată, motivaţii puternice, reale, pentru jucători, să-i mobilizeze la eforturi maxime indiferent de adversar sau de miza partidei.

Să sperăm că şi ultimele două meciuri rămase de disputat vor fi tratate cu seriozitate, cu temeinicie şi fair play. Suporterii steliştilor aşteaptă de la favoriţii lor spectacol, dar şi pragmatism, performanţă, alte şi alte trofee în vitrină.

NICOLAE RĂDULESCU

La Campionatul Militar de Orientare

Reprezentanţii Forţelor Aeriene au avut prestaţii de la BUNE la EXCELENTE

În împrejurimile cunoscutei staţiuni balneoclimaterice Govora, s-au desfăşurat întrecerile Campionatului Militar de Orientare. Forţele Aeriene au fost reprezentate de echipele Şcolii de Maiştri Militari şi Subofiţeri din Mediaş, Academiei din Braşov şi Statului Major al Forţelor Aeriene.

Echipa Statului Major al Forţelor Aeriene a ocupat locul întâi la masculin şi locul doi la feminin. De asemenea, echipa Statului Major al Forţelor Aeriene a cucerit locul întâi la spectaculoasa probă de ştafetă.

În întrecerea instituţiilor militare de învăţământ, echipa şcolii de la Mediaş a ocupat locul întâi la masculin şi locul trei la feminin. La ştafetă, s-a situat pe locul doi. Lotul Academiei de la Braşov s-a situat pe locul trei la întrecerea băieţilor.

Iată şi componenţa celor trei echipe. Statul Major al Forţelor Aeriene a fost reprezentat de **locotenent-comandorul Emil Hecico, militarii angajaţi Ciprian Popa şi Radu Zete, soldatul Paul Brobiescu, salariatele civile Nicoleta Voicilă, Atena Constantin şi Luminiţa Ştefan.**

Şcoala de la Mediaş a avut următorul lot: **elevii caporali Ion Pupăză, Claudiu Simion şi Andrei Schuller, elevii fruntaşi Constantin Cojocaru Daniela Pârvu, Vasilica Condurache şi Cristina Stoica. Antrenor – maistrul militar Iosif Saroşi, şeful lotului – Gheorghe Pascu.**

Lotul de orientare al Academiei de la Braşov: **studentul-sergent Marius Tudor, studentul-sergent Liviu Găină, studentul-fruntaş Simion Marian. Şeful lotului – Ionuţ Dinu.**

Felicitări tuturor!

Redacţia "CER SENIN"

Şoseaua Bucureşti-Ploieşti, km. 10,5, sector 1, Bucureşti
Telefon/Fax: **021/231. 53. 82**
E-m@il: **cersenin@roaf.ro**
ISSN 1582-6317. B 222.03; C 1011.00

REDACTOR -ŞEF:
DUMITRU AMARIEI;

SECRETAR GENERAL DE REDACŢIE:
căpitan CRISTIAN PREDA;
REDACTOR DE RUBRICĂ:
locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU;

REDACTORI PRINCIPALI:
PETRE BĂNĂ,
NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ:
ANDREIA LUNGU;

TEHNOREDACTARE:
LUCIAN TEODORESCU;
FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU

TIP~RIT LA
C.C.A. INTACT S.A.